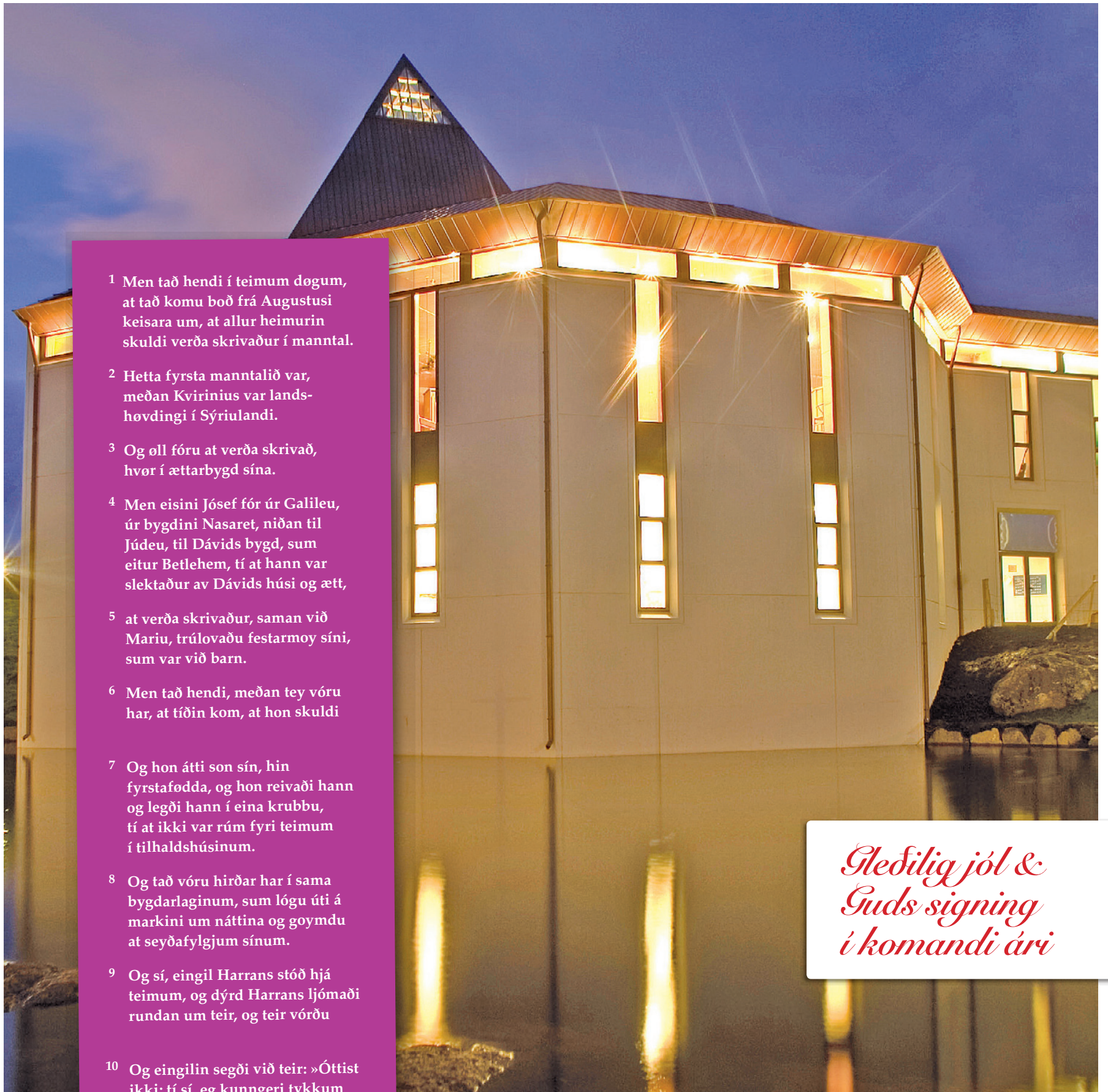

¹ Men það hendi í teimum dögum, at það komu boð frá Augustusi keisara um, at allur heimurinn skuldi verða skrifaður í manntal.

² Hetta fyrsta manntalið var, meðan Kvirinius var landshövdingi í Sýriulandi.

³ Og öll fóru at verða skrifað, hvör í ættarbygd sína.

⁴ Men eisini Jósef fór úr Galileu, úr bygdinni Nasaret, niðan til Júdeu, til Dávids bygd, sum eitur Betlehem, tí at hann var slektaður av Dávids húsi og ætt,

⁵ at verða skrifaður, saman við Mariu, trúlovaðu festarmoy síni, sum var við barn.

⁶ Men það hendi, meðan tey vóru har, at tíðin kom, at hon skuldi

⁷ Og hon átti son sín, hin fyrstafødda, og hon reivaði hann og legði hann í eina krubbu, tí at ikki var rúm fyri teimum í tilhaldshúsinum.

⁸ Og það vóru hirðar har í sama bygðarlaginum, sum lógu úti á markini um náttina og goymdu at seyðafylgjum sínum.

⁹ Og sí, eingil Harrans stóð hjá teimum, og dýrd Harrans ljómaði rundan um teir, og teir vórðu

¹⁰ Og eingilin segði við teir: »Óttist ikki; tí sí, eg kunnger tykkum eini stór gleðið, sum skulu verða fyri alt fólkið.

¹¹ Tí at tykkum er í dag ein frelsari føddur, sum er Harrin Kristus í Dávids staði!

¹² Og hetta skulu tit hava til merkis: Tit skulu finna eitt barn reivað og liggjandi í eini krubbu.«

¹³ Og í somu stund var hjá einglinum ein fjøld av himmalskum herskarum, sum lovaðu Guði

¹⁴ »Heiður veri Guði í hægsta himli, og friður á jørð, og í menniskjum góður tokki!«

Luk 2, 1–14

*Gleðilig jól &
Guds signing
í komandi ári*

Heit hjórtu tænanði hendur fjálgt í rúminum

Fólkakirkjan ynskir øllum okkara landsmonnum burturi og heima og øllum av fremmandari rót, ið bógva ella vitja í Føroyum, eini gleðilig jól og Harrans signing í komandi ári. Guð signi øll heimans fólkasløg.

Somuleiðis hyggja vit afturá eitt hendin-garíkt ár við takksemi. Tað er at fegnast um, at kirkjurnar eru í tryggum hondum, at gleðiðskapurin um Jesus verður boðaður, at fólk savnast í kirkjuni.

Kirkjan fevnir bæði gleði og sorg, og vit lýsa djúpa samkenslu við teimum, ið syrgja og sakna. Harrin styrki hin einstaka.

Vit vóna, at fólk kenna seg væl, tá trinið verður inn um kirkjugátt. Øll eru eyðvitað vælkomín. Tað nýggja árið og komandi tíðir leggja vit í Harrans hendur.

Fólkakirkjan